Krimināllieta Nr.19040008325

Lietas arhīva Nr. K71-0313-26/15

ECLI:LV:VRT:2026:0213.19040008325.1.S

Vidzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Gulbenē 2026. gada 13. februārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese S.Gmireka,

piedaloties prokurorei /Persona A/ un zvērinātam advokātam /Persona B/

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona C/ neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu realizācijas nolūkā, kā arī neatļauti realizēja narkotisko vielu turpmāk minētajos apstākļos.

/Persona C/ 2025. gada 27. augustā ap plkst. 20.00 pie nama /Adrese A/, pirmstiesas procesā precīzāk nenoskaidrotos apstākļos, mantkārīgu tieksmju dēļ, no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas neatļauti iegādājās tālākās realizācijas nolūkā ne mazāk kā 1,6283 g aizliegtās sevišķi bīstamās narkotiskās vielas – kanabisa (izžāvēta marihuāna; turpmāk arī – narkotiskā viela), kuru neatļauti glabāja līdz tās realizācijas brīdim.

Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz narkotiskās vielas neatļautu realizāciju, laika periodā no 2025. gada 27. augusta plkst. 14.30 līdz 2025. gada 28. augusta plkst. 14.30 /Persona C/, izmantojot starpplatformu mobilās saziņas rīku Snapchat, sazinājās un vienojās ar narkotiskās vielas pircēju – citu kriminālprocesā iesaistīto personu -, par minētās narkotiskās vielas realizācijas vietu un laiku. Pēc kā, saskaņā ar vienošanos, 2025. gada 28. augustā ap plkst. 14.48 /Persona C/, ieradās pie nama /Adrese B/, kur satikās ar pircēju un pārdeva viņam ne mazāk kā 1,6283 g kanabisa (izžāvētas marihuānas) par 30.00 EUR.

Saskaņā ar likuma Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību 2. pielikuma Latvijā kontrolējamās narkotiskās vielas, psihotropās vielas un prekursori un to nelikumīgas aprites iedalījuma apmēri 7. punkta 4. apakšpunkta b apakšpunktu, I sarakstā iekļautā augu valsts produkta ar narkotisko iedarbību – kanabisa (izžāvētas marihuānas) 1,6283 g pārsniedz apmēru, līdz kuram daudzums atzīstams par nelielu, nesasniedzot lielu apmēru.

Tādejādi /Persona C/ pārkāpis Narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī prekursoru likumīgās aprites likuma 5. pantu, ar kuru aizliegts audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt,

glabāt nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles.

Ar savām darbībām /Persona C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona C/ atzina pilnīgi sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, t.i., kā apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, tā to juridisko kvalifikāciju atzina, izdarīto nožēloja un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinoties pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

[3] Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, ir pārliecinājusies, ka pierādījumi, kas apstiprina apsūdzētā vainu, ir iegūti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, ir pieļaujami, attiecināmi un pietiekami viņa vainas konstatēšanai. Tāpēc tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo un otro daļu, nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt pierādījumus, kas apstiprina apsūdzētā vainu.

[4] Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa vaļsirdīgu savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā. Pierādījumu analīze un to uzskaitījums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu nav nepieciešami.

[5] Tiesa atzīst, ka pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā /Persona C/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums. Par izdarīto noziedzīgo nodarīju apsūdzētais /Persona C/ ir sodāms.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas ir smags noziegums, par kuru likums paredz sodu - brīvības atņemšanu uz laiku no diviem līdz astoņiem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

[7] No judikatūras atziņām izriet, ka tiesai nav pienākuma piemērot vainīgajai personai kādu no alternatīvo sodu veidiem tikai tāpēc, ka šāda iespēja paredzēta likumā. Tiesas pienākums ir noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmumu lietā Nr.11519007816, SKK-J-348/2018, ECLI:LV:AT:2018:0619.11519007816.2.L).

[8] Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu, soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[8.1] Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, nosakot sodu apsūdzētajam /Persona C/, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus. Turklāt, nosakot sodu, tiesa ņem vērā vispārīgos soda noteikšanas principus - soda samērīgumu, soda individualizāciju un taisnīgumu. Respektīvi, noteicošais kritērijs, pēc kura apsūdzētajam nosakāms konkrētais sods, ir tiesas pārliecība, kas pamatojas uz visu izvērtētu apstākļu kopumu, ka izvēlētais soda veids visefektīvāk panāks Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi.

[8.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, /Persona C/ kā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa konstatē viņa vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

[8.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11. un 12.punktu, /Persona C/ par atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesa konstatē, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgā nolūkā, noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē. Noziedzīgais nodarījums neveido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo saskaņā ar Krimināllikuma $66.^{5}$ panta ceturto daļu - persona, kas pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas izdarījusi kriminālpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu, pēc soda izciešanas atzīstama par nesodītu.

[8.4] Tiesa nosakot sodu, novērtē apsūdzētā /Persona C/ personību, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nožēlo izdarīto, apsūdzētais ir Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, ar pamatizglītību, apgādībā esošu personu nav, nestrādā algotu darbu, šobrīd atrodas apcietinājumā. No IEM Informācijas centra izdrukas izriet, ka, /Persona C/ kriminmāli sodīts ar Vidzemes prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu 2023. gada 28. decembrī krimināllietā Nr.19040007323 pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu. Izpilde pabeigta 2025.gada 6.janvārī.

[8.5] Tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi var sasniegt, /Persona C/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu kā sodu piemērojot panta sankcijā kā vienīgo paredzēto soda veidu - brīvības atņemšanu. Tiesas ieskatā ar šādu sodu tiks panākts, ka notiesātais un citas personas pildīs likumus un atturēsies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tikai brīvības atņemšanas sods var pārliecināt apsūdzēto par soda neizbēgamību, mainīt viņa attieksmi pret likumu ievērošanu un atturēt viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[8.6] Tiesa secina, ka apsūdzētais analogu noziedzīgo nodarījumu neizdarīja pirmo reizi, tādējādi secināms, ka viņš noziedzīgo nodarījumu izdarīja labi zinot, kādas juridiskas sekas paredzētas Krimināllikumā. Tas liecina par to, ka iepriekšējā sodāmība nekādi nav ietekmējusi apsūdzētā izvēlēto uzvedības modeli, viņš joprojām nav izpratis savas prettiesiskās rīcības sekas.

[8.7] Ņemot vērā nozieguma izdarīšanas apstākļus, viņa personību raksturojošos datus, iepriekšējo krimināls odāmību, tiesa secina, ka /Persona C/ veidojas nihilistiska attieksme pret likumu ievērošanu. Fakts, ka jauns analoga rakstura noziedzīgs nodarījums izdarīts pēc 7 mēnešu pēc iepriekš noteiktā soda izciešanu nerada pārliecību, ka apsūdzētajam būtu radusies sapratne par šādas rīcības nepieļaujamību, tamdēļ sods /Persona C/ par izdarīto noziegumu ir nosakāms brīvības atņemšanas soda veidā, līdz ar to tiesa uzskata, ka nav piemērojams Krimināllikuma $38.^{1}$ panta $2.^{1}$daļā noteiktais. Iepriekš ar prokurora priekšrakstu par sodu piespriestais pamatsods probācijas uzraudzības veidā nav sasniedzis soda mērķi. Tiesa kā pamatotu vērtē prokurora norādīto soda apmēru /Persona C/, nosakot brīvības atņemšanu tuvāk sankcijā noteiktajam minimālajam apmēram, un probācijas uzraudzību tuvāk sankcijas vidējam apmēram. Mantas konfiskāciju nav pamata piemērot, jo krimināllietas materiāli nesatur informāciju par konfiscējamu mantu.

[9] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, /Persona C/ soda laikā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks – no 2025.gada 28.augusta plkst. 14.55, t.i., 5 (pieci) mēneši 17 (septiņpadsmit) dienas.

[10] Tiesa saskata pamatu /Persona C/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – turpināt piemērot līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[11] /Persona C/ nosakāms pienākums nākamajā darba dienā pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas pieteikties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai, probācijas uzraudzības izciešanai.

[12] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu, 368. panta pirmo daļu, no apsūdzētā /Persona C/ valsts labā piedzenama samaksa par aizstāves zvērinātas advokātes /Persona D/ sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību atbilstoši iesniegtajiem rēķiniem – kopā 374,66 EUR. Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētos apstākļus, lai atbrīvotu apsūdzēto no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

[13] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529. panta pirmās daļas 2. punktu apsūdzētajam /Persona C/ nosakāmas 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

[14] Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[11]panta pirmo un ceturto daļu, /Persona C/, ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības smago un sērijveida noziegumu apkarošanas nodaļas vecākās inspektores, kapteines /Persona E/ 2025. gada 15. septembra lēmumu, arestētos naudas līdzekļus 30,00 EUR (trīsdesmit euro), kas atrasti un izņemti pie /Persona C/ aizturēšanas laikā un nodoti glabāšanā Valsts policijas depozītu kontā, ir pamats atzīt par noziedzīgi iegūtu mantu un konfiscēt valsts labā.

[15] Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem lemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.pantā noteiktajam – lietiskie pierādījumi pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināmi, savukārt mobilais telefons iPhone atdodams tā īpašniekam /Persona C/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta ceturto daļu, nosakāms, ja divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas lietiskā pierādījuma īpašnieks nav izņēmis attiecīgo lietisko pierādījumu, šo lietisko pierādījumu atbilstoši spriedumā norādītajam iznīcina.

Disks, kas pievienots krimināllietas materiāliem – atstājams turpmāk glabāties pie lietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1] panta pirmajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 1 (vienu) mēnesi, bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda termiņā /Persona C/ ieskaitīt šajā kriminālprocesā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2025. gada 28. augusta plkst. 14.55, tas ir 5 (pieci) mēneši 17 (septiņpadsmit) dienas.

Noteikt, ka galīgais izciešamais sods /Persona C/ uz sprieduma pasludināšanas dienu ir brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 7 (septiņiem) mēnešiem 13 (trīspadsmit) dienām, bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Turpināt piemērot /Persona C/ drošības līdzekli – apcietinājumu – līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/Persona C/ nākamajā darba dienā pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas pieteikties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai, probācijas uzraudzības izciešanai.

Piedzīt no /Persona C/ valsts labā procesuālos izdevumus par valsts nodrošināto juridisko palīdzību 374,66 EUR (trīs simti septiņdesmit četri*euro*66 centi). Procesuālie izdevumi ieskaitāmi Valsts kasē, saņēmēja iestāde: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138 BIC kods TRELLV22, konts /IBAN A/, norādāmais maksājuma mērķis EKK F22010010, krimināllietas Nr. 19040008325.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās, uzliekot pienākumu /Persona C/ iesniegt samaksu apliecinošu dokumentu iesniedzams Vidzemes rajona tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[11] panta pirmo un ceturto daļu, /Persona C/, ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes kriminālpolicijas biroja Organizētās noziedzības smago un sērijveida noziegumu apkarošanas nodaļas vecākās inspektores, kapteines /Persona E/ 2025. gada 15. septembra lēmumu, arestētos naudas līdzekļus 30,00 EUR (trīsdesmit*euro*), kas atrasti un izņemti pie /Persona C/ aizturēšanas laikā un nodoti glabāšanā Valsts policijas depozītu kontā, atzīt par noziedzīgi iegūtu mantu un konfiscēt valsts labā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu, pēc sprieduma spēkā stāšanās lietiskos pierādījumus:

- pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 1,12 g kanabisa (izžāvētās marihuānas) [izpētes objekts Nr. 1.1/ķ-1] 1 (vienā) Vidzemes ekspertu nodaļas maisiņā iepakoti papīra aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi Nr. 21-142712 un līdz tiesas spriedumam likumīgā spēkā stāšanās brīdim atstāta glabāšanā Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldē narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā (Rīgā) ar ierakstu Vidzemes ekspertu nodaļas reģistrācijas žurnālā Nr. 25.-31.VR - iznīcināt. Sprieduma izpildi šajā daļā uzdot Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldei;

- papīra salveti, kas kopā ar sākotnējo iepakojumu iepakota aploksnē, aizlīmēta ar drošības uzlīmi Nr. 21-142713 un tiek glabāta Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja lietisko pierādījumu glabātavā - iznīcināt. Sprieduma izpildi šajā daļā uzdot Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas birojam;

- folija fragmentus, kas kopā ar sākotnējo iepakojumu iepakoti aploksnē, aizlīmēti ar drošības uzlīmi Nr. 21-142714 un tiek glabāta Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja lietisko pierādījumu glabātavā - iznīcināt. Sprieduma izpildi šajā daļā uzdot Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas birojam;

- mobilo telefonu iPhone, kas iepakots aploksnē, aizlīmēts ar drošības uzlīmi Nr. 21-143507 un tiek glabāta Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja lietisko pierādījumu glabātavā, atdot īpašniekam /Persona C/. Sprieduma izpildi šajā daļā uzdot Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas birojam;

- disku, kas iepakots aploksnē ar drošības uzlīmi L14-0737240, un pievienots krimināllietai, atstāt turpmākai uzglabāšanai pie lietas materiāliem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta ceturto daļu, ja divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas lietiskā pierādījuma īpašnieks nav izņēmis attiecīgo lietisko pierādījumu, šo lietisko pierādījumu atbilstoši spriedumā norādītajam iznīcina.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Prokurors, apsūdzētais un aizstāvis 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pēc lūguma saņemšanas tiesa sagatavo pilnu spriedumu un paziņo tā pieejamības dienu.

Pilnu spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 10 (desmit) darbdienu laikā no tā pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese S.Gmireka

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.